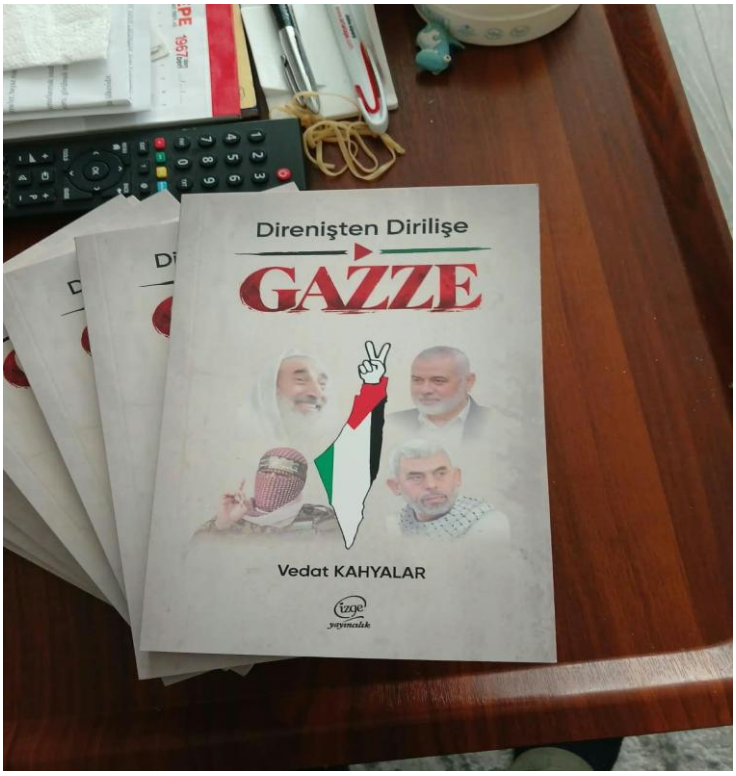
DİRENİŞTEN DİRİLİŞE GAZZE (Vedat KÂHYALAR)

İzge Yayıncılık, Kasım 2026

TAKDİM

Muharrem BALCI, 4 Kasım 2026

Bazı kitaplar bilgi verir, bazıları bir dönemi anlatır. Bazı kitaplar ise insanı kendi vicdanıyla baş başa bırakır. Elinizdeki çalışma, üçüncü türden bir çalışma. Çünkü Filistin meselesi artık yalnızca hakkında konuştuğumuz, haberlerini takip ettiğimiz, zaman zaman yardım gönderdiğimiz bir mesele değildir. Filistin, insanın hakikat karşısındaki yerini belirleyen bir şahitlik alanıdır.

Gazze bize yalnızca bir coğrafyanın acısını göstermedi. Gazze; adâlet anlayışımızı, insan hakları iddiamızı, merhametimizi, dayanışmamızı, inancımızı ve nihayet insanlığımızı sınayan bir imtihanı önümüze koydu. Bu nedenle Gazze'ye bakmak, aslında biraz da kendimize bakmaktır. Üstelik Filistin sadece bir coğrafya değildir; insanın hakikat karşısındaki yeridir. Kudüs yalnızca bir şehir değildir; bir hafıza, bir emanet ve bir sorumluluktur. Gazze ise çağımız insanının vicdanını sınayan bir şahitlik alanıdır.

Vedat Kahyalar'ın *Direnişten Dirilişe GAZZE* başlıklı çalışması, Filistin'i yalnızca 7 Ekim 2023 sonrasında ortaya çıkan bir gündem olarak ele almamakta; hayatı boyunca farklı mazlum coğrafyalarla kurduğu ilişkiyi Filistin üzerinden yeniden düşündüğünü göstermektedir. Bosna'dan Çeçenistan'a, Arakan'dan Ortadoğu'nun farklı bölgelerine kadar uzanan bu duyarlılık, kitapta Filistin'le birlikte daha belirgin bir vicdan

muhasebesine dönüşmektedir. Ancak burada bir ayrım, soru olarak önümüze geliyor Filistin'e yardım etmek mi, Filistin'e şahitlik etmek mi?

Yardım, mazlumun ihtiyacını karşılamaya yönelir. Şahitlik ise mazlumun yaşadığı hakikati görür, onu inkâr etmez, dile getirir ve bireyi, toplumları, o hakikatin gerektirdiği sorumluluğu üstlenmeye çağırır.

Filistin meselesine ilk zamanlarda daha çok bir **yardım meselesi** olarak bakıldı. Bir koli gıda ulaştırmak, bir ailenin ihtiyacını karşılamak, bir aşevine katkıda bulunmak, bir çadırın kurulmasına destek olmak, bir kuyunun açılmasına veya onarılmasına katkı sağlamak... Bunların her biri elbette değerlidir. Nitekim tabii afetlerde bu ihtiyaçlar yardımlarla giderilmeye çalışılmıştır. Fakat zaman içinde görüldü ki mesele bundan ibaret değildir. Bir çocuğun açlığına çare olmak kadar, o çocuğu aç bırakan düzeni görmezden gelmemek de gerekmektedir. Bir aileye gıda ulaştırmak kadar, o ailenin neden sürekli yardıma muhtaç bırakıldığını sormak gerekmektedir. Bir yarayı sarmak kadar, yarayı açan zulme karşı söz söylemeyi gerektirmektedir.

İşte burada yardım, yavaş yavaş şahitliğe dönüşmektedir. Bir çok yardım kuruluşu gibi Filistin Çalışma Grubu olarak son yıllardaki tecrübemizi de böyle okumak gerekiyor. Aşevi, çadır kent, jeneratör, kuyu yapımı ve onarımı, gıda, sağlık, altyapı ve eğitim çalışmaları... Bunların her biri görünüşte birer yardım faaliyeti olabilir. Fakat bunların anlamı zaman içinde değişmiştir. Zira gönderdiğimiz her yardım, aslında şunu söylemektedir:

“Sizi görmezden gelmiyoruz.” Bir aşevine yapılan katkı, yalnızca bir öğün yemek değildir. “Açlığınızı görüyoruz.”

Bir çadıra yapılan destek, yalnızca bir barınma yardımı değildir. “Yerinizden edilmişliğinizi görüyoruz.”

Bir kuyunun açılması yalnızca suya ulaşmak değildir. “Yaşam hakkınızı görüyoruz.”

Bir çocuğun eğitimine yapılan katkı yalnızca eğitim desteği değildir. “Geleceğinizi elinizden alınmasına razı değiliz.”

Böyle bakıldığında yardım, yalnızca maddi bir aktarım olmaktan çıkar, şahitliğin amele dönüşmüş biçimi haline gelir.

Filistin'e ilişkin asıl dönüşümümüz de burada başlamıştır. Başlangıçta “yardım edelim” diyorduk. Sonra “ne yapabiliriz?” diye sormaya başladık. Daha sonra ise sorumuz değişti: “Bu olup bitenler karşısında biz nerede duruyoruz?” İşte bu soru, yardım ile şahitlik arasındaki sınırı ortadan kaldıran sorudur. Çünkü şahit, yalnızca gören değildir. Şahit; gördüğünü inkâr etmeyen, gördüğü karşısında sorumluluk hisseden ve gerektiğinde gördüğüne tanıklık eden kişidir. Bu bakımdan Filistin'e şahitlik, yalnızca Gazze'de yaşananları anlatmak değildir. Aynı zamanda kendi hayatımızı o hakikatin karşısında yeniden konumlandırmaktır.

Elinizdeki kitabın önsözünde de ifade edildiği gibi Gazze, yalnızca bir coğrafya değil; insanlığın vicdanını, adâlet anlayışını ve insan hakları iddiasını sınayan bir alandır. Yazarın ifadesiyle Gazze, insanlığın aynasına dönüşmüştür. Bu nedenle Filistin meselesi karşısında sorulması gereken soru yalnızca: “Filistin için ne yaptık?” değildir.

Daha derin soru şudur: “Filistin bize ne yaptı?” Bizi değiştirdi mi? Bakış açımızı değiştirdi mi? Önceliklerimizi değiştirdi mi? İnsana, adâlete, zulme ve sorumluluğa bakışımızı değiştirdi mi? Ve en önemlisi, bizi şahit kıldı mı? Çünkü şahitlik, insanın yalnızca başkasının acısını görmesi değildir. Şahitlik, o acının kendi sorumluluğuna temas ettiğini fark etmesidir. Bu anlamda Filistin, bizim için yalnızca yardım ulaştırılan bir yer olmaktan çıkmıştır. Filistin, insanlık onurunun savunulduğu bir sorumluluk alanına dönüşmüştür. Kudüs bu sorumluluğun hafızasıdır. Gazze ise bu hafızanın bugün bize yönelttiği en ağır sorudur.

Vedat Kahyalar'ın kitabı da bu soruların etrafında şekillenen bireysel ve toplumsal vicdan muhasebesi olarak okunmayı hak ediyor. Yazar, kendi ifadesiyle, yalnızca öfkeyi büyütmek veya propaganda yapmak amacıyla değil, hakikati aramak, uluslararası sistemi, medya düzenini, algı savaşlarını, direniş psikolojisini ve insanın ahlâkî sorumluluğunu sorgulamak amacıyla kaleme aldığını belirtmektedir.

Bu kitabın ana çağrısı şöyle okunabilir: Gör. Unutma. Şahit ol. Sorumluluk al. Çünkü tarihin bütün büyük kırılmalarında insanın önünde iki yol belirir: Görmek ve görmemek. Duymak ve susmak. Şahit olmak ve seyirci kalmak. Filistin bize seyirci kalmanın da bir tutum olduğunu öğretti.

Bazen bir şey yapmamak da bir seçimdir. Bazen susmak da bir tavırdır. Bazen “bana ne” demek, insanın kendi vicdanından uzaklaşmasıdır. Bu sebeple Filistin'e şahitlik etmek, yalnızca Filistinlilerin hakkını savunmak değildir. Aynı zamanda kendi insanlığımızı koruma çabasıdır. Biz Filistin'e yardım ederken kendimizi de inşa ettiğimizi fark ettik. Birlikte yardım toplarken dayanışmayı, birlikte dua ederken kardeşliği, birlikte itiraz ederken adâleti, birlikte susmadığımızda ise şahitliği öğrendik. Belki de Filistin'in bize verdiği en büyük ders budur: Mazlumun yanında olmak, yalnızca mazluma yapılan bir iyilik değildir; insanın kendi insanlığına karşı yerine getirdiği bir görevdir. Bu kitap da böyle bir görevin hatırlatıcısıdır.

Okuyucunun elindeki eser, Filistin'i yalnızca anlatan bir kitap olarak kalmamalıdır. Bizi Filistin karşısındaki yerimizi düşünmeye sevk etmelidir. Çünkü bugün sorulması gereken soru yalnızca “Filistin ne olacak?” değildir. Zira kullarının koruyucusu ve rızık vereni Allah’tır. Asıl soru şudur: “Filistin karşısında biz ne olacağız?” Yardım edenler mi? İzleyenler mi? Unutanlar mı? Yoksa şahitler mi?

Filistin Çalışma Grubu'nun son yıllardaki bütün gayretlerinin özeti de bu kelimede saklıdır: Şahitlik. Şahitlik; görmek, söylemek, destek olmak, dayanışmak, mazlumun yanında

durmak ve hakikatin unutulmasına izin vermemektir. Bu nedenle artık Filistin'e yapılan her yardımın ardında daha büyük bir anlam görünmektedir:

Bir koli yalnızca koli, bir aşevi yalnızca aşevi, bir kuyu yalnızca kuyu, bir çadır yalnızca çadır, bir dua yalnızca dua değildir. Bunların her biri, insanlığın vicdan defterine düşülen küçük ama anlamlı bir şahitlik kaydıdır. Ve biliyoruz ki bazı kayıtları insanlar unutabilir. Fakat tarih unutmaz. Vicdan unutmaz. Hakikat unutmaz. En önemlisi, Allah'ın huzurunda hiçbir şahitlik kaybolmaz.

Bu düşüncelerle değerli Kardeşim Vedat Kahyalar'ın *Direnişten Dirilişe GAZZE* kitabını okuyucuya takdim ederken, eserin Filistin'in acısını anlamaya, Kudüs'ün anlamını yeniden düşünmeye ve en önemlisi yardımdan şahitliğe uzanan sorumluluk bilincini diri tutmaya vesile olmasını diliyorum. Çünkü artık biliyoruz: Filistin'e yardım etmek bir görevdir. Filistin'e şahitlik etmek ise bir sorumluluk bilincidir. Ve belki de bütün bu tecrübenin bize bıraktığı en kısa cümle şudur: Filistin'e şahitlik etmek, kendi insanlığımıza şahitlik etmektir.

Bir teşekkür borcumuz da bu kıymetli eseri yayına hazırladıkları ve okuyucuya ulaştırdıkları için değerli kardeşlerim, Editörümüz Mustafa Ökkeş Evren'e ve İzge yayınları sahibi değerli kardeşim Muhyettin Yıldırım'a. Allah cümlesinin çalışmalarını bereketlendirsin.

FİLİSTİN ÇALIŞMA GRUBU

Adına

Muharrem BALCI